

## ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului  
Judecători

Valeriu Doagă  
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bradu Valentina, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Bradu Valentina împotriva Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015,

### C O N S T A T Ă :

La 28.02.2014, Bradu Valentina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale și a Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat în final anularea: hotărârii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 prin care a fost admisă contestația împotriva hotărârii Colegiului disciplinar din 06.12.2013, s-a constatat în acțiunile ei abateri disciplinare prevăzute la art. 61 lit. a) al Legii cu privire la procuratură, a fost modificată hotărârea contestată cu aplicarea sancțiunii disciplinare avertisment; hotărârii nr. 12-123/14 din 03.07.2014 de corectare în dispozitivul hotărârii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 expresia: „hotărârii Colegiului disciplinar din 06.12.2013” cu expresia „hotărârii Colegiului disciplinar din 22.11.2013”.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin hotărârea Colegiului disciplinar din 22.11.2013, procedura disciplinară inițiată de Șeful Secției securitate internă a Procuraturii Generale în baza raportului din 17.10.2013 al procurorului Procuraturii Anticorupție, a fost încheiată conform art. 125 alin. (2) lit. c) și 126 al Legii cu privire la procuratură, în legătură cu inoportunitatea aplicării sancțiunii disciplinare.

Consideră că această hotărâre este corectă, deoarece s-a reținut că omisiunea admisă s-a datorat poziției nehotărâte și chiar contradictorie a cet. Nistean F., care deși i-a fost propus, nu a depus la Procuratura Criuleni sesizare scrisă despre faptul estorcării și darea mitei, dar a depus așa sesizare scrisă în aprilie 2013 Procuraturii Generale, înregistrată la CNA la 02.05.2013 cu nr. 221 pentru examinarea conform ar. 274 CPP.

În această plîngere, cet. Nistean F. nu a indicat că s-a adresat anterior Procuraturii Criuleni în legătură cu cazul dat și că i-a fost încălcat oarecare drept. Numai în declarația acestuia scrisă de procurorul Procuraturii Anticorupție a fost indicat că inițial s-a adresat la 29.11.2012 și în martie-aprilie 2013 procurorului Procuraturii Criuleni în legătură cu acest caz și i-a fost solicitat să depună sesizare în formă scrisă, însă a depus-o în aprilie 2013 Procuraturii Generale.

Totodată, contestația împotriva hotărârii Colegiului disciplinar din 22.11.2013 a fost depusă la 30.01.2014, peste termen și nu s-a solicitat repunerea în termenul de atac, dar prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 s-a reținut că a fost depusă contestația înăuntrul termenului de atac, a fost admisă contestația și modificată hotărârea Colegiului disciplinar din 06.12.2013, cu aplicarea în privința ei a sancțiunii disciplinare avertisment. Consideră că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 este ilegală, deoarece nu a admis abatere disciplinară și a fost emisă cu încălcarea procedurii de examinare.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015, a fost restituită cererea de anulare a hotărârii nr. 12-123/14 din 03.07.2014 de corectare a greșelii din dispozitivul hotărârii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014, din motivul că nu a fost respectată procedura prealabilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Bradu Valentina împotriva Procuraturii Generale și a Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărârii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014.

În motivarea hotărârii, instanța de fond a reținut prevederile art. 61 lit. a) și 127 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură, art. 14 din Legea contenciosului administrativ, art. 262 alin. (1) pct. 4), 265 alin. (3), 274 alin. (2) CPP, concluzionând că pîrîtul corect a apreciat cele constatate și că în acțiunile reclamantei este o abatere disciplinară.

Considerînd ilegală hotărârea instanței de fond, la 07.04.2014 și 22.04.2015, Bradu Valentina a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărârii și încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea apelului, apelanta a invocat că, concluziile expuse în hotărârea primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat.

A susținut că în motivarea hotărârii au fost indicate circumstanțele pricinii, însă nu le-a fost dată apreciere și nu au fost aduse probe pe care se întemeiază concluziile. Nu au fost luate în considerație argumentele din hotărârea Colegiului disciplinar din 22.11.2013 în care a fost dată apreciere activității ei în calitate de procuror și nu constituie o abatere disciplinară acțiunile ei în cazul cet. Nistrean F., iar în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 nu au fost indicate alte circumstanțe decît cele expuse în hotărârea Colegiului disciplinar din 22.11.2013, însă le-a fost dată o altă apreciere și în lipsa temeiului legal, fără indicarea abaterii disciplinare comisă și norma de drept material, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară.

Procuratura Generală a stabilit că în perioada 01.11.2012 - 30.04.2013, în care apelanta a activat în calitate de procuror șef al Procuraturii Criuleni, cet. Nistrean F. nu a depus sesizare scrisă potrivit art. 263 alin. (7) CPP, despre faptul că altă persoană a cerut și i-a fost transmisă suma 2 450 euro pentru încetarea dosarului penal în privința lui.

De asemenea, cet. Nistrean F. în aprilie 2013 nu a depus Procuraturii Generale plîngere în privința ei ca procuror, dar a sesizat acțiunile altei persoane de estorcare și dare a mitei și această sesizare a fost expediată pentru examinare conform competenței Procuraturii Anticorupție, iar procurorul acestei instituții a solicitat inițierea procedurii disciplinare în privința ei.

Consideră că, nu a comis abatere disciplinară și lipsește temei legal pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

Totodată, hotărîrea nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite, deoarece în dispozitiv nu a fost expusă anularea, dar modificarea hotărîrii Colegiului disciplinar și lipsește expunerea asupra aplicării sancțiunii disciplinare în privința ei. De asemenea nu s-a ținut cont de faptul că prin depunerea la 30.01.2014 a contestației, a fost depășit termenul de 10 zile de atac a hotărîrii Colegiului disciplinar din 22.11.2013 și nu s-a solicitat repunerea în termenul de atac.

Nu este întemeiată concluzia că termenul de contestare curge de la data cînd contestatarului, în speță Șeful Secției securitate internă a Procuraturii Generale, i-a fost comunicată hotărîrea contestată. Nu este aplicabil art. 119 al Legii cu privire la procuratură. Ordinea de zi a ședințelor Colegiului disciplinar se plasează pe pagina din internet și inițiatorul procedurii disciplinare, reieșind din atribuțiile sale, era obligat să cunoască data 22.11.2013 a ședinței și să urmărească rezultatul examinării. Consideră că contestatorul inițial nu a considerat oportun să conteste hotărîrea Colegiului disciplinar, iar motivarea lui ulterioară că nu a știut rezultatul examinării, nu corespunde adevărului. Ori, aceasta înseamnă că din neglijența sa nu a solicitat Colegiului disciplinar copia hotărîrii din 22.11.2013. Că contestatarul a cunoscut hotărîrea Colegiului disciplinar din 22.11.2013 rezultă și din faptul că după finisarea ședinței oral raportează procurorului general rezultatul examinării și în termen de 3 zile se înaintează Consiliului Superior al Procurorilor pentru validare. La emiterea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-123/14 din 03.07.2014 de corectare în dispozitivul hotărîrii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 data emiterii hotărîrii Colegiului disciplinar, 06.12.2013 cu 22.11.2013, neîntemeiat a fost aplicat art. 249 alin. (2) CPC, care reglementează procedura examinării de către instanțele judecătorești a cauzelor civile. A fost emisă această hotărîre după 5 luni de la depunerea în judecată a acțiunii, în care a menționat că din dispozitivul hotărîrii nr. 12-18/2014 din 06.02.2014 nu rezultă că se referă la ea această hotărîre. Astfel, ilegal la 03.07.2014 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Bradu Valentina, casată integral hotărîrea și încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emisă o hotărîre nouă de respingere integrală a acțiunii Valentinei Bradu ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 262 alin. (1) pct. 4), 265 alin. (3), 274 alin. (1), (2) și (5), 263 alin. (7) CPP, art. 61 lit. a), 62 lit. a)-g), 113 alin. (1), 118 alin. (1), 119, 120 alin. (1), 124 alin. (1) și (2), 125 alin. (2) lit. c), 127 alin. (1) și (2) și 132 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură, concluzionînd că actele contestate au fost emisă cu respectarea prevederilor legii, a competenței și a procedurii stabilite. Referitor la hotărîrea contestată nr. 12-123/14 din 03.07.2014, instanța de apel a conchis că nu constituie act administrativ distinct în sensul art. 2 din Legea contenciosului administrativ.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 21.03.2016, Bradu Valentina a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea recursului, recurenta a invocat argumentele expuse și în cererea de apel.

La 27.05.2016, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor și al Procuraturii Generale, Cristina Corciu, a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurente, instanțele au examinat cauza superficial, nu au luat în considerație că la adoptarea hotărîrilor contestate, intimații au admis un șir de încălcări procedurale.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Bradu Valentina, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bradu Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

**DISPUNE:**

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bradu Valentina.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea